

Posudek vedoucí bakalářské práce

Autorka práce: Vojtěch Hajský

Vedoucí: Sylvie Bláhová

Název práce: Srovnání vzdělávacích systémů Francie a Velké Británie a jejich dopad na multikulturní společnost

Vojtěch Hajský se ve své bakalářské práci věnuje vzdělávacím systémům ve Francii a Velké Británii, přičemž jeho cílem je jednotlivé systémy porovnat a zhodnotit jejich klady a zápory. Autor nejdříve v teoretické části nastiňuje teoretické přístupy ke konceptu občanského vzdělávání, aby následně popsal vzdělávací systémy ve zkoumaných zemích a přiřadil je k jednotlivým přístupům. Dle Vojtěcha tak lze Francii považovat za zemi, v jejímž vzdělávacím systému dominuje kosmopolitismus; ve Velké Británii zase převažuje tzv. pohled školy jako komunity. V závěru autor předkládá vlastní stanovisko s tím, že jako lepší model se mu jeví ten francouzský, jakkoli si je vědom problémů přítomných ve francouzské společnosti.

Jde-li o zhodnocení bakalářské práce, pak z pozice její vedoucí mohu říci, že se kvalita textu v průběhu psaní výrazně zlepšovala. Práci tak považuji za vcelku zdařilý počín. Navzdory tomu k ní však mám několik připomínek, z nichž některé jsem Vojtěchovi zmínila již dříve. Jednak si myslím, že v teoretické části se autor až příliš spoléhá na jeden shrnující zdroj, a to na úkor toho, aby čerpal přímo u autorů, ze kterých vychází (Mill, Dewey, Gutmann...). V souvislosti s teoretickou částí jsem si také nebyla úplně jistá skokem z Řecka k Millovi (mezitím se téma vzdělání vůbec neřešilo?), jakkoli by to asi na samotnou analýzu vliv nemělo. Pokud jde o autorovy závěry, pak přiřazení Francie ke kosmopolitismu a Velké Británie ke škole jako komunitě vypadá srozumitelně. Ne už tak celkové zhodnocení vzdělávacího systému Francie, který Vojtěch považuje za „lepší“. Z teoretického hlediska je francouzský přístup možná atraktivnější, avšak jak dokládá jak sám autor, tak současné nepokoje ve Francii, schopnost státu adekvátně integrovat

potomky přistěhovalců kulhá na obě nohy. To je přímo spojeno také s konceptem *laïcité*, který je dle mnohým pouze zástěrkou dominance jedné skupiny (etnických Francouzů? Křesťanů? Mužů?). V této souvislosti bych se Vojtěcha v rámci obhajoby ráda zeptala, jaká je budoucnost *laïcité* vzhledem k stávajícímu (a především budoucímu) charakteru francouzské společnosti? Není žádoucí koncept opustit, a to za účelem citlivější reflexe diverzity Francie? S tím souvisí má další otázka: na základě čeho vlastně autor tvrdí, že francouzský vzdělávací systém je lepší než ten ve Velké Británii? Autor totiž dle mého empiricky nedokládá toto tvrzení (v řadě ohledů by naopak bylo možné vyzdvihnout britský vzdělávací systém...).

Navzdory naznačeným poznámkám mám za to, že bakalářská práce Vojtěcha Hajského splňuje požadavky kladené pro tento typ prací.

Bakalářskou práci navrhuji hodnotit stupněm C, dobře.

V Brně, 31. 7. 2023

Sylvie Bláhová